

AVIZ
referitor la propunerea legislativă privind protecția
minorilor împotriva presei cu conținut indecent

Analizând propunerea legislativă privind protecția minorilor
împotriva presei cu conținut indecent, transmisă de Secretarul
General al Senatului cu adresa nr.B632 din 30.11.2011,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3)
din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele
considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare instituirea, în scopul protejării minorilor, a unor reguli referitoare la modul de difuzare a presei cu conținut indecent, precum și la modalitatea de accesare a site-urilor publicațiilor cu conținut indecent.

2. Semnalăm că reglementarea propusă se suprapune, în cea mai mare parte, cu dispozițiile Legii nr.196/2003 privind prevenirea și combaterea pornografiei, republicată. Astfel, din punct de vedere al domeniului de aplicare, proiectul se referă la „presa cu conținut indecent”, iar art.5 din Legea nr.196/2003 se referă la „publicații având caracter pornografic”. Având în vedere definiția noțiunii de „conținut indecent” din art.1 alin.(2) lit.c) din proiect, precum și definiția noțiunii de „pornografie” din cuprinsul art.2 din Legea nr.196/2003, rezultă că singura diferență dintre acestea este aceea că noțiunea de „conținut indecent” are în vedere și acele materiale „care conțin violență nejustificată” sau „orice alte forme de exprimare

indecentă”, nu numai materialele care prezintă explicit sau sugerează o activitate sexuală.

Întrucât modalitatea de difuzare a materialelor cu caracter pornografic este deja prevăzută în amănunt în cuprinsul Legii nr.196/2003, reglementarea acestui aspect în cadrul altui act normativ contravine normelor de tehnică legislativă referitoare la unicitatea reglementării în materie și la evitarea paralelismelor, prevăzute de art.14 și, respectiv, de art.16 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Precizăm că, potrivit art.14 alin.(1) din Legea nr.24/2000, reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ. În același sens, art.16 alin.(1) din aceeași lege prevede că în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative, pentru sublinierea unor conexiuni legislative utilizându-se norma de trimitere.

Este adevărat că art.2 alin.(4) din proiect prevede aplicarea, în mod corespunzător, a dispozițiilor Legii nr.196/2003, însă aceasta nu reprezintă o veritabilă normă de trimitere, întrucât nu are în vedere aplicarea respectivelor dispoziții în alte situații decât cele reglementate de Legea nr.196/2003, ci tot referitor la condițiile de comercializare a publicațiilor cu caracter pornografic.

Mai mult decât atât, potrivit art.2 alin.(3) din proiect, marcarea respectivelor publicații ar urma să se facă prin utilizarea unui semn de avertizare reprezentând **un cerc** de culoare roșie cu diametrul de minimum 4 cm., iar în interiorul acestuia, cifra 18 de culoare albă, în vreme ce, potrivit art.5 din Legea nr.196/2003, publicațiile trebuie marcate cu **un pătrat** de culoare roșie pe prima copertă. Instituirea unor reglementări diferite referitoare la aceeași situație contravine, de asemenea, normelor de tehnică legislativă, având ca efect crearea unor situații de incoerență legislativă.

În plus, **art.2 alin.(5) și art.3 alin.(2) - (4)** din proiect reiau, într-o redactare aproape identică, dispozițiile art.7 alin.(1) și art.14 din Legea nr.196/2003, instituind astfel, reglementări paralele și în ceea ce privește stabilirea regulilor referitoare la modalitatea de accesare a site-urilor cu caracter pornografic.

Precizăm că, prin Decizia nr.1360/2010, Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări care nu respectă normele de tehnică legislativă referitoare la unicitatea reglementării în materie, evitarea paralelismelor, conținutul și fundamentarea soluțiilor legislative și la precizia și claritatea normei juridice contravin prevederilor art.1 alin. (3) și (5) din Legea fundamentală.

3. Menționăm că reglementarea propusă nu ar corespunde exigențelor de tehnică legislativă, și nici criteriilor relevate de Curtea Constituțională în Decizia nr.1360/2010 nici în situația în care ar avea în vedere doar stabilirea regulilor aplicabile publicațiilor care conțin „violență nejustificată” sau „orice alte forme de exprimare indecente”, prin excluderea referirii la publicațiile cu conținut explicit sau sugerat sexual, pentru următoarele motive:

a) Definiția noțiunii de „conținut indecent”, prevăzută la **art.1 alin.(2) lit.c)**, este redundantă, definind un termen prin el însuși, întrucât cuprinde, la rândul ei, termenul de „indecent”: „... imagini imorale, indecente ...”, „orice alte forme de exprimare indecente”.

Pe de altă parte, proiectul nu cuprinde nici o normă referitoare la modalitatea de apreciere a caracterului „nejustificat” al actelor de violență conținute de publicațiile avute în vedere de reglementarea propusă, și nici nu stabilește un subiect de drept care să aibă competența de a realiza această apreciere.

b) Deși titlul proiectului, **art.1 alin.(1)** și **art.3 alin.(1)** se referă la „presa cu caracter indecent”, **art.2 alin.(2)**, care cuprinde norma referitoare la „restricționarea” difuzării acestui tip de publicații, se referă, în mod generic, la „publicațiile definite la art.1 alin.(2) lit.a) care pot afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor”. Or, art.1 alin.(2) lit.a) are ca obiect definirea noțiunii de „presă”, care se referă la „totalitatea publicațiilor din România, difuzate prin tipărituri sau prin mijloace electronice”, și nu definiția noțiunii de „presă cu conținut indecent”, așa cum ar fi fost corect. Întrucât sfera noțiunii de „presă care poate afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor” este mai largă decât aceea a noțiunii de „presă cu caracter indecent”, așa cum aceasta rezultă din cuprinsul **art.1 alin.(2)** din proiect, reglementarea propusă nu este suficient de clară, fiind lipsită de precizia necesară.

c) Normele referitoare la contravenții din cuprinsul **art.3 alin.(1)** nu sunt suficiente pentru a da posibilitatea aplicării lor în practică. Astfel, reglementarea propusă este incompletă, întrucât proiectul nu prevede cine anume sunt agenții constatatori ai contravențiilor. Or, potrivit art.15 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de **persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția**, denumite în mod generic agenți constatatori. Prin urmare, prevederea expresă a agenților constatatori este esențială pentru corecta stabilire a contravențiilor, întrucât reglementarea-cadru în materie nu stabilește „agenți constatatori generici”. În plus, proiectul ar fi trebuit să se refere, în mod expres, și la modalitatea de aplicare a sancțiunii (de către agentul constator sau de către o altă persoană, ori de către un organ), și să cuprindă și norma privind aplicarea, în ceea ce privește contravențiile, a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr.2/2001.

PREȘEDINTE
dr. Dragoș ILESCU

București

Nr.

1410/27.12.2011

L. nr. 196/2003

M. Of. nr. 342/20 mai 2003

Lege privind prevenirea și combaterea pornografiei

1 republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 87/4 feb. 2008

Lege privind prevenirea și combaterea pornografiei

1410.